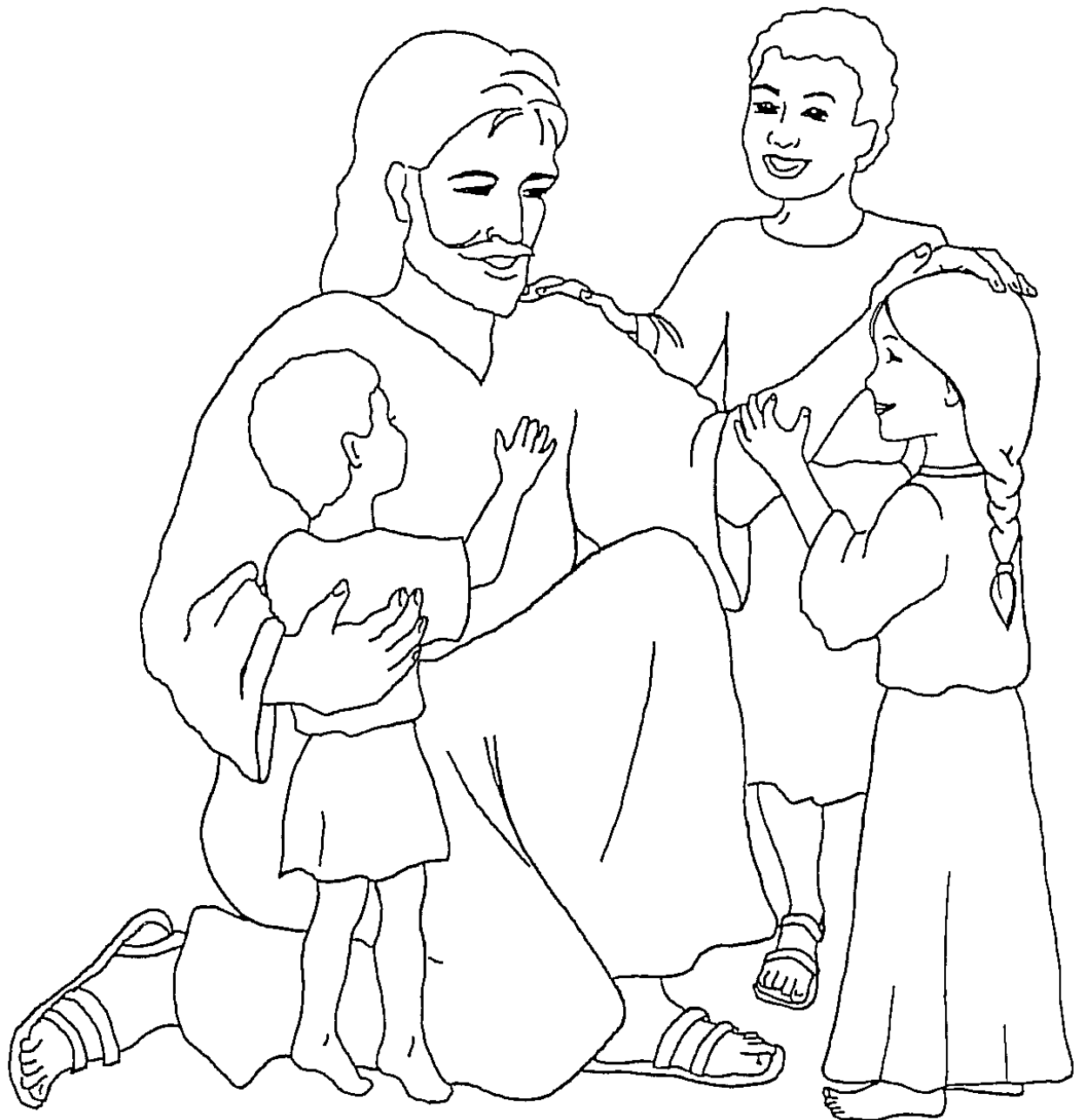


# Vesela Novica





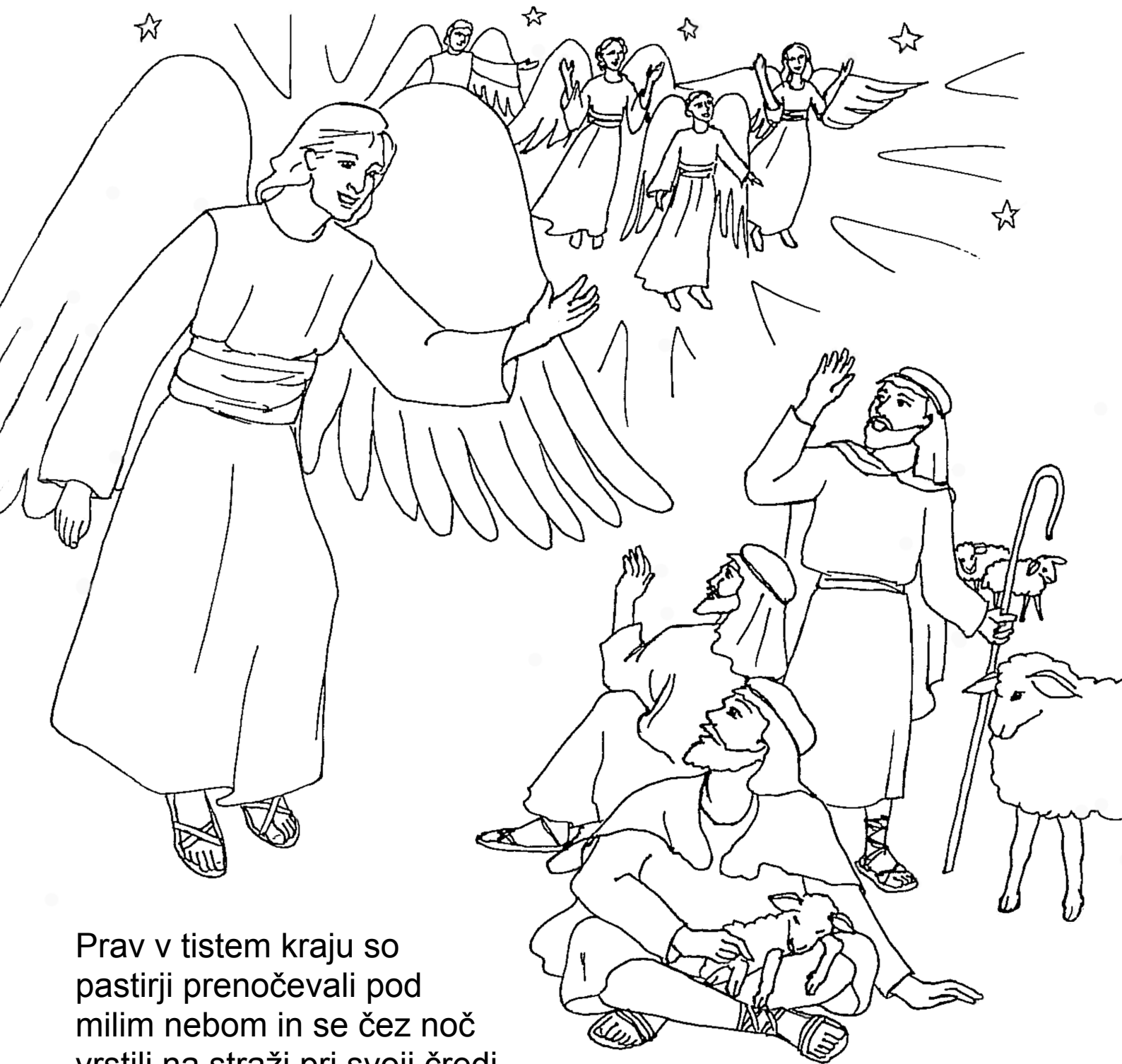
V šestem mesecu je Bog poslal angela Gabriela v galilejsko mesto Nazaret k devici, zaročeni z možem, ki mu je bilo ime Jožef, iz Davidove hiše, in devici je bilo ime Marija. Angel je vstopil pri njej in rekel: »Vesêli se, milosti polna, Gospod je s teboj!« Pri teh besedah se je vznemirila in premišljevala, kaj naj pomeni ta pozdrav. Angel pa ji je rekel: »Ne boj se, Marija, kajti našla si milost pri Bogu. Spočela boš in rodila Sina, ki mu daj ime Jezus. Ta bo velik in se bo imenoval Sin Najvišjega. Gospod Bog mu bo dal prestol njegovega očeta Davida in kraljeval bo v Jakobovi hiši vekomaj; njegovemu kraljestvu ne bo konca.« Marija pa je rekla: »Glej, dekla sem Gospodova, zgôdi se mi po tvoji besedi!« In angel je šel od nje.

Luka 1,26–33.38



Tudi Jožef je šel iz Galileje, iz mesta Nazareta, v Judejo, v Davidovo mesto, ki se imenuje Betlehem, ker je bil iz Davidove hiše in rodbine, da bi se popisal z Marijo, svojo zaročeno ženo, ki je bila noseča. Ko sta bila tam, so se ji dopolnili dnevi, da bi rodila. Rodila je sina, prvorojenca, ga povila v plenice in položila v jasli, ker zanj ni bilo prostora v prenočišču.

Luka 2,4–7



Prav v tistem kraju so pastirji prenočevali pod milim nebom in se čez noč vrstili na straži pri svoji čredi.

Gospodov angel je stopil k njim in Gospodova svetloba jih je obsijala, da so se zelo prestrašili. Angel pa jim je rekel: »Ne bojte se! Glejte, oznanjam vam veliko veselje, ki bo za vse ljudi. Danes se vam je v Davidovem mestu rodil Zveličar, ki je Kristus Gospod. Po tem znamenju ga boste spoznali: našli boste dete, povito v plenice in položeno v jasli.« In v hipu je bila pri angelu množica nebeških zborov, ki je hvalila Boga in govorila:

»Slava Bogu na višavah in na zemlji mir ljudem, ki so mu po volji.«

Luka 2,8–14





Dete pa je raslo in se krepilo. Bilo je polno modrosti  
in Božja milost je bila z njim.

Luka 2,40



Tako je nastopil Janez Krstnik v puščavi in oznanjal krst spreobrnjenja za odpuščanje grehov. K njemu so prihajali iz vse Judeje in vsi iz Jeruzalema. Dajali so se mu krstiti v reki Jórdan in se spovedovali svojih grehov. Janez je nosil obleko iz kamelje dlake in usnjen pas okoli ledij. Užival je kobilice in med divjih čebel. Oznanjal je: »Za menoj pride močnejši od mene in jaz nisem vreden, da bi se sklonil pred njim in mu odvezal jermenček njegovih sandal. Jaz sem vas krstil z vodo, on pa vas bo krstil v Svetem Duhu.« Tiste dni je prišel Jezus iz Nazareta v Galileji in Janez ga je krstil v Jórdanu. Brž ko je stopil iz vode, je zagledal odprta nebesa in Duha, ki se je kakor golob spuščal nanj. In zaslišal se je glas iz nebes: »Ti si moj ljubljeni Sin, zelo sem te vesel.«

Marko 1,4–11



Nato je šel na goro in poklical k sebi, katere je sam hotel. In prišli so k njemu. Postavil jih je dvanajst, katere je imenoval tudi apostole, da bi bili pri njem in bi jih pošiljal pridigat ter bi imeli oblast izganjati hude duhove.

Marko 3,13–15



Med farizeji pa je bil človek, ki mu je bilo ime Nikodém; bil je prvak med Judi. Ponoči je prišel k Jezusu in mu rekel: »Rabí, vemo, da si prišel od Boga kot učitelj; kajti nihče ne more delati takih znamenj, kakor jih ti delaš, če ni Bog z njim.« Jezus mu je odgovoril: »Resnično resnično ti povem: če se kdo ne rodi od zgoraj, ne more videti Božjega kraljestva.«

Nikodém ga vpraša: »Kako se more človek roditi, če je star? Mar more vdrugeč v telo svoje matere in se roditi?« Jezus mu odgovori: »Resnično resnično ti povem: če se kdo ne rodi iz vode in Duha, ne more priti v božje kraljestvo. Kar je rojeno iz mesa, je meso, kar pa je rojeno iz Duha, je duh.« Janez 3,1–6



Nato se je napotil v mesto, ki se imenuje Náin. Z njim so šli njegovi učenci in veliko ljudstva. Ko se je približal mestnim vratom, so ravno nesli ven mrliča, edinega sina matere, ki je bila vdova. Spremljalo jo je veliko ljudi iz mesta. Ko jo je Gospod zagledal, se mu je zasmilila in ji je rekel: »Ne jokaj!« Pristopil je in se dotaknil nosil. Nosilci so se ustavili in Jezus je rekel: »Mladenič, rečem ti, vstani!« Mrtvi se je vzdignil in začel govoriti; nato ga je dal njegovi materi. Vse je obšel strah in slavili so Boga ter govorili: »Velik prerok je vstal med nami« in »Bog je obiskal svoje ljudstvo.«

Luka 7,11–16





Ko je Jezus povzdignil oči in videl, da prihaja k njemu velika množica, je vprašal Filipa: »Kje naj kupimo kruha, da bi jim dali jesti?« To pa je rekel, ker ga je skušal; sam je namreč vedel, kaj bo storil. Filip mu je odgovoril: »Za dvesto denarjev kruha ne bi bilo dosti zanje, da bi vsak dobile majhen kos.« Eden izmed njegovih učencev, Andrej, brat Simona Petra, mu reče: »Tukaj je deček, ki ima pet ječmenovih hlebov in dve ribi, a kaj je to za toliko ljudi?« Jezus pravi: »Recite ljudem, naj sedejo.« Bilo pa je na tistem kraju veliko trave. Posedlo je torej kakih pet tisoč mož. Tedaj je Jezus vzel hlebe, se zahvalil in jih razdelil med sedeče. Prav tako tudi ribi, kolikor je kdo hotel. Ko so se najedli, je rekel učencem: »Poberite koščke, ki so ostali, da se kaj ne zgubi.« Pobrali so jih torej in napolnili dvanajst košar s koščki, ki so od petih ječmenovih hlebov ostali tistim, ki so jedli. Ko so ljudje videli, da je storil znamenje, so rekli:

»To je zares prerok, ki mora priti na svet.«

Janez 6,5–14



Ko se je zvečerilo, so šli njegovi učenci dol k jezeru. Vkrkali so se v čoln in se peljali na drugo stran jezera, proti Kafarnáumu. Bila je že tema, vendar Jezus še ni prišel k njim. Jezero je bilo razburkano, ker je pihal hud veter. Ko so imeli za seboj kakih petindvajset do trideset tečajev vožnje, so zagledali Jezusa, kako hodi po jezeru in se bliža čolnu. Ustrašili so se, on pa jih je ogovoril: »Jaz sem. Ne bojte se!« Hoteli so ga vzeti v čoln, pa so bili že pri obrežju, kamor so pluli.

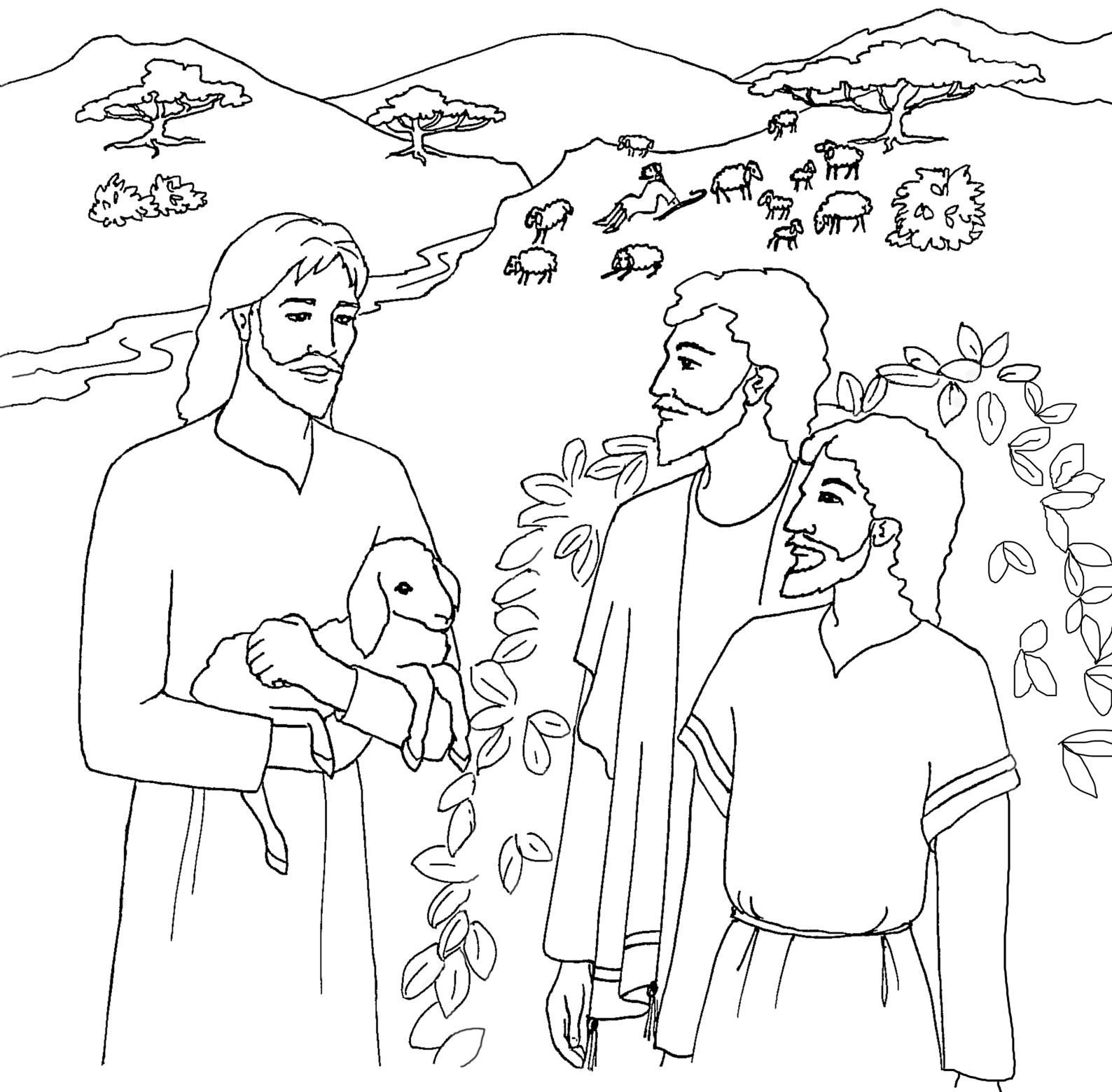
Janez 6,16–21





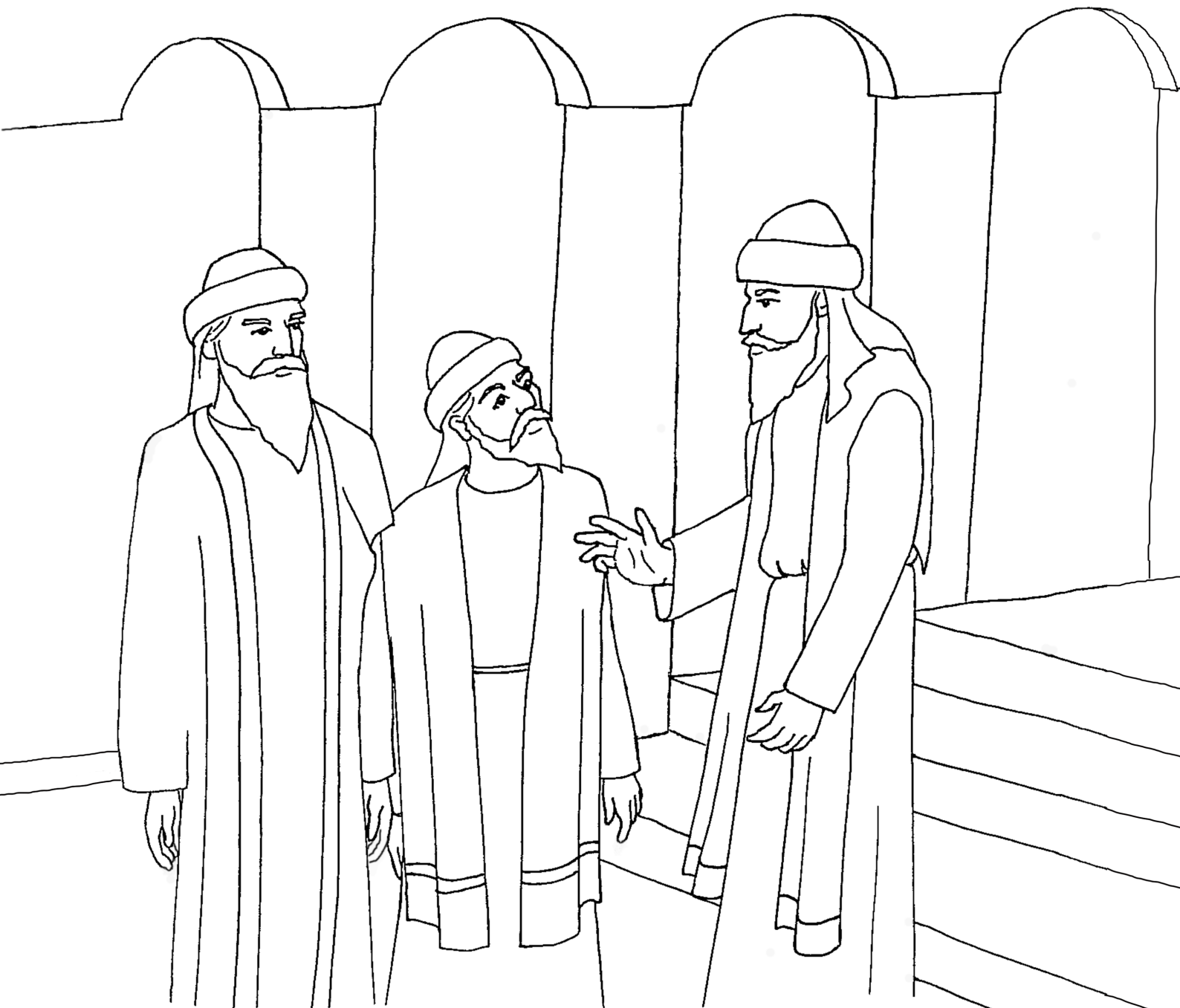
Prinašali so mu otroke, da bi se jih dotaknil, učenci pa so jih odganjali. Ko je Jezus to opazil, je bil nejevoljen in jim je rekel: »Pustite otroke, naj prihajajo k meni, in jim ne branite, kajti takšnim je namenjeno božje kraljestvo. Resnično vam povem: kdor ne sprejme Božjega kraljestva kakor otrok, nikakor ne pojde vanj.« In jemal jih je v naročje, polagal nanje roke in jih blagoslavljal.

Marko 10,13–16



Jaz sem dobri pastir. Dobri pastir dá svoje življenje za ovce. Moje ovce poslušajo moj glas: poznam jih in hodijo za menoj. Dajem jim večno življenje: nikoli se ne bodo pogubile in nihče jih ne bo iztrgal iz moje roke.

Janez 10,11. 27–28



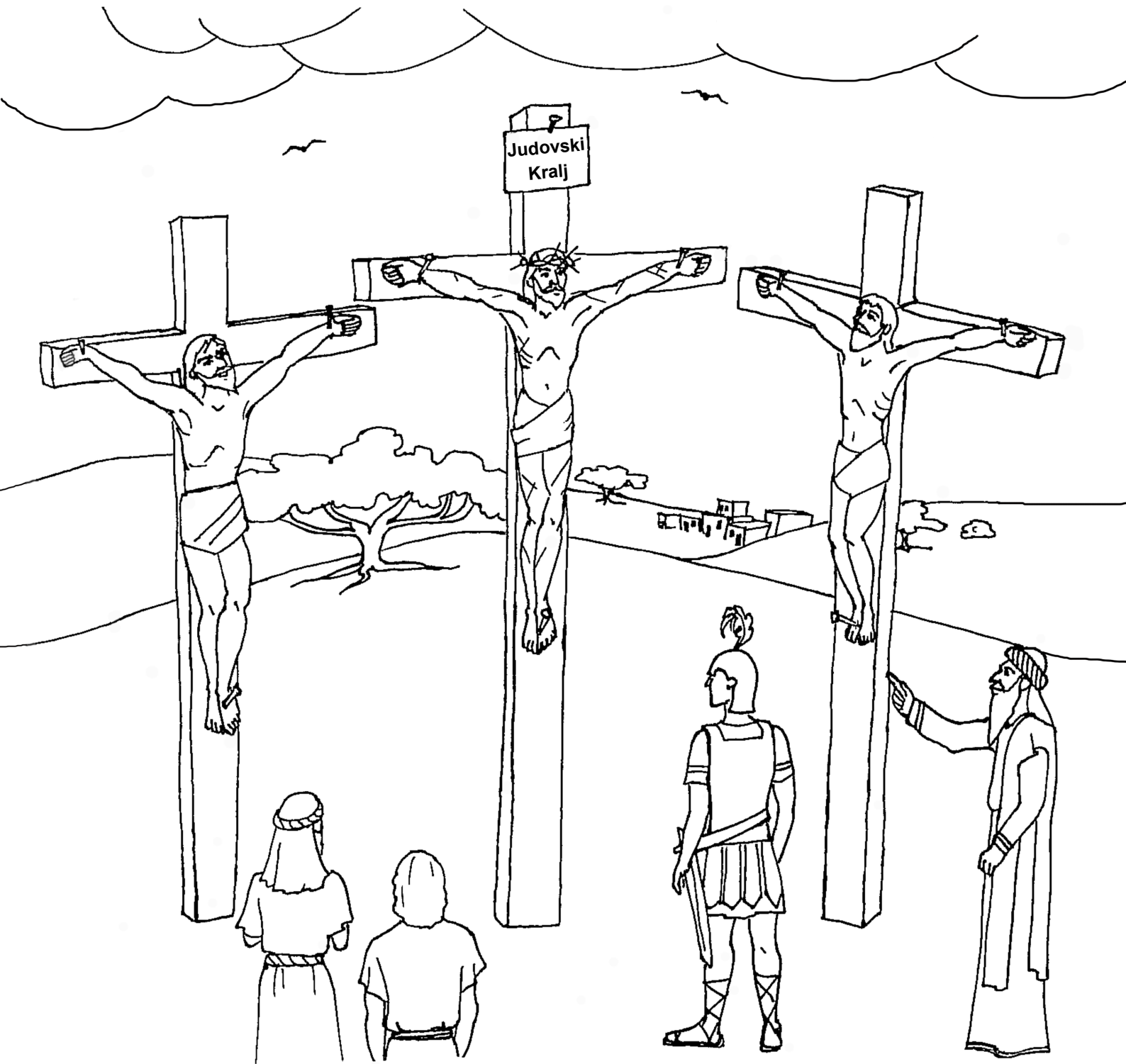
Vélikí duhovniki in farizeji so sklicali posvet in dejali: »Kaj naj storimo, ker dela ta človek veliko znamenj. Če ga pustimo tako delati, bodo vsi verovali vanj. Prišli bodo Rimljani in nam vzeli oblast nad templjem in narodom.«

Eden izmed njih, Kajfa, ki je bil tisto leto vélikí duhovnik, jim je rekel: »Vi nič ne veste in ne pomislite! Za vas je bolje, da en človek umrje za ljudstvo in da ne propade ves narod.« Tega pa ni rekel sam od sebe, ampak je kot vélikí duhovnik tistega leta prerokoval, da mora Jezus umreti za narod; pa ne samo za narod, temveč tudi zato, da bi zbral razkropljene Božje otroke. Od tega dne je bilo torej sklenjeno, da ga usmrtijo. Janez 11,47–53



Ko se je zvečerilo, je sédel z dvanajsterimi za mizo. Med jedjo je rekel: »Resnično vam povem: eden izmed vas me bo izdal.« Učenci so se silno užalostili in ga začeli drug za drugim spraševati: »Saj menda nisem jaz, Gospod?« On pa je odgovoril: »Kateri je z menoj pomočil roko v skledo, ta me bo izdal.«

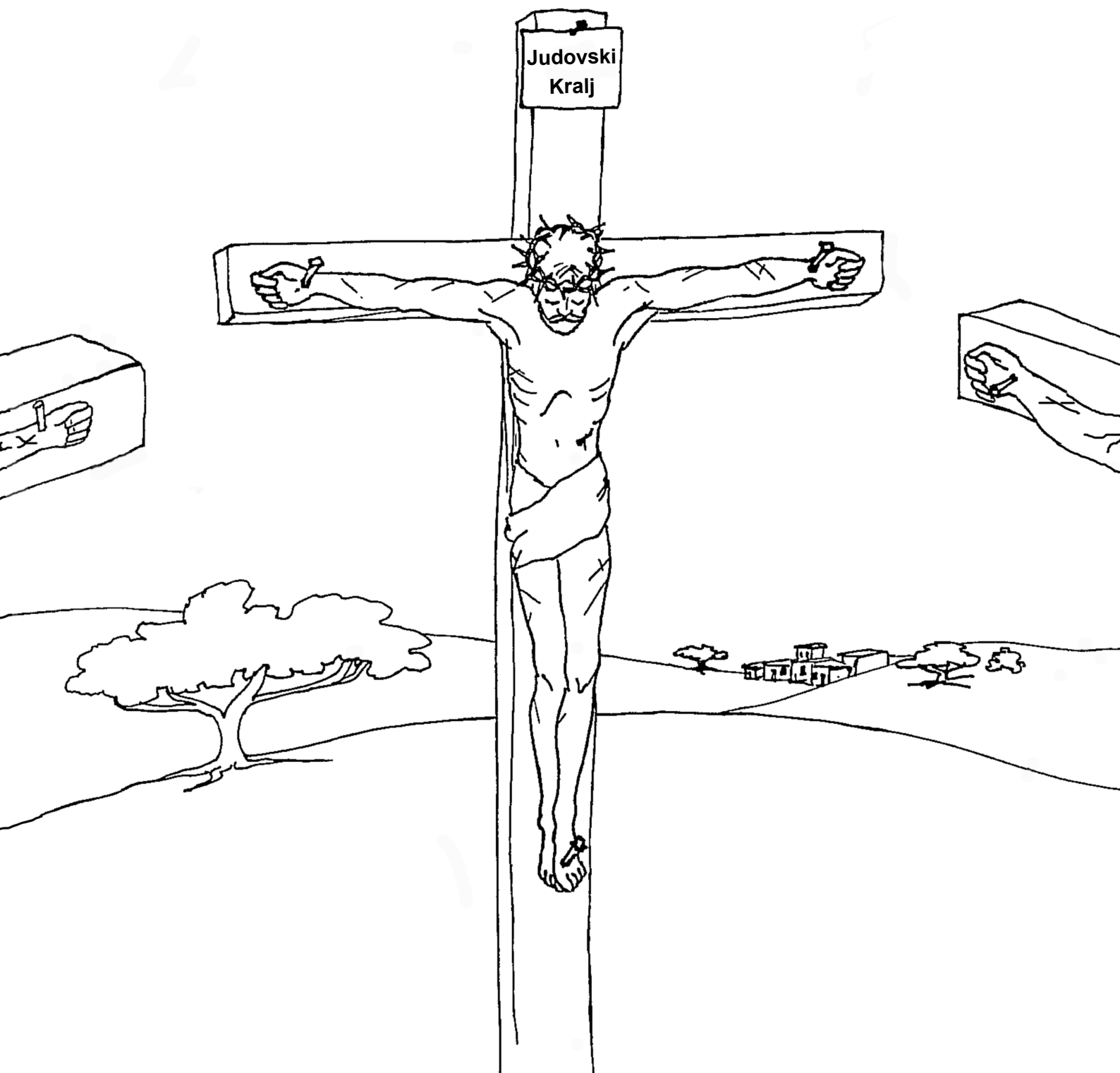
Matej 26,20–23



Gnali pa so še dva druga, ki sta bila hudodelca, da bi ju z njim vred usmrtili. Ko so prišli na kraj, ki se imenuje Lobanja, so tam križali njega in oba hudodelca, enega na desnici in enega na levici.

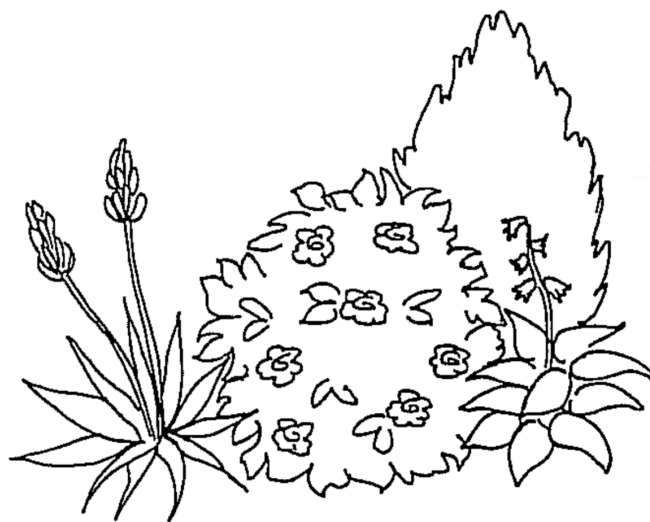
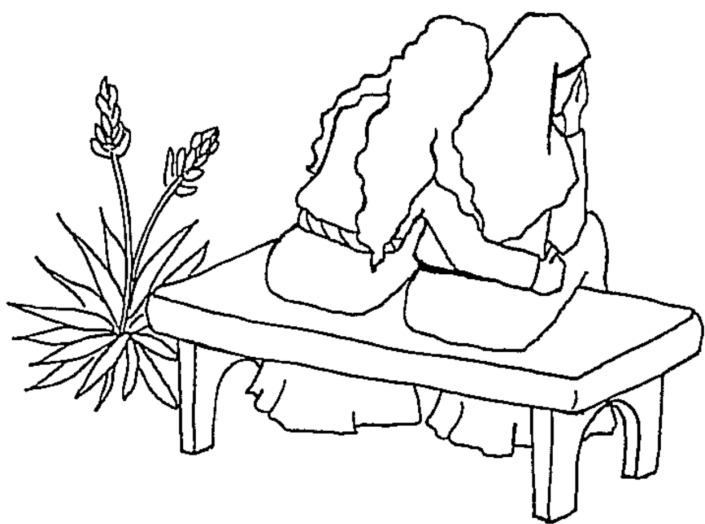
Eden od hudodelcev, ki sta visela na križu, se mu je rogal in govoril: »Ali nisi ti Mesija? Reši sebe in naju!« Drugi pa se je oglasil in ga svaril: »Kako da se ne bojiš Boga, ko te je doletela enaka obsodba? Za naju je to pravično, saj je primerno temu, kar sva storila; ta pa ni storil nič hudega.« Nato je rekel: »Jezus, spomni se me, ko prideš v svoje kraljestvo!« In odgovoril mu je: »Resnično ti povem: še danes boš z menoj v raj.«

Luka 23,32–33.39–43



Bilo je že okrog šeste ure, ko je nastala tema po vsej deželi, in je bilo temno do devete ure, ker sonce ni dajalo svetlobe. Zagrinjalo v templju se je pretrgalo po sredi. Jezus je zaklical z močnim glasom: »Oče, v tvoje roke izročam svojo dušo.« In ko je to izrekel, je izdihnil. Ko je stotnik videl, kaj se je zgodilo, je slavil Boga in rekel: »Zares, ta človek je bil pravičen.«

Luka 23,44–47



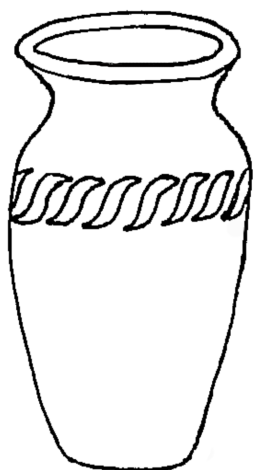
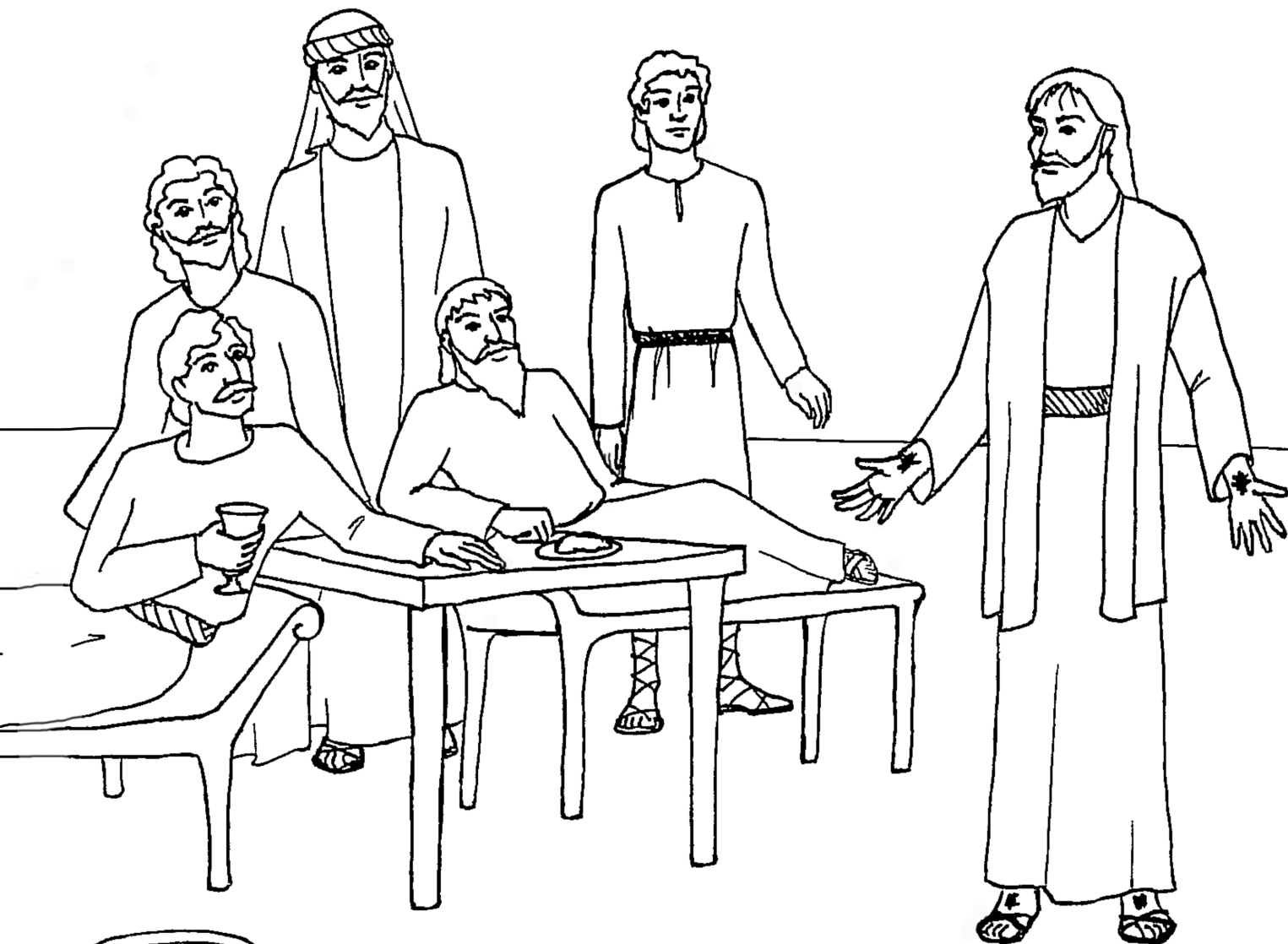
Ko se je zvečerilo, je prišel bogat mož iz Arimatéje, Jožef po imenu, ki je bil tudi Jezusov učenec. Stopil je k Pilatu in prosil za Jezusovo telo. Tedaj je Pilat ukazal, naj telo izročijo. Jožef ga je vzel, zavil v čist platnen prt in položil v svoj novi grob, ki ga je bil vsekal v skalo. Ko je zavalil velik kamen k vhodu v grob, je odšel. Marija Magdalena in ona druga Marija pa sta ostali tam ter sedeli nasproti grobu.

Matej 27,57–61





Prvi dan tedna so se žene navsezgodaj odpravile h grobu. S seboj so nosile dišave, ki so jih bile pripravile. Kamen od groba so našle odvaljen in stopile so noter, toda telesa Gospoda Jezusa niso našle. Ko so bile zaradi tega zbegane, sta stopila k njim moža v bleščečih oblekah. Ustrašile so se in povesile obraz k tlom. Onadva pa sta jim rekla: »Kaj iščete živega med mrtvimi? Ni ga tukaj, temveč je vstal. Spomnite se, kako vam je govoril, ko je bil še v Galileji: 'Sin človekov mora biti izročen v roke grešnikov, biti križan in tretji dan vstati.'« Tedaj so se spomnile njegovih besed. Luka 24,1–8



Še tisto uro sta vstala in se vrnila v Jeruzalem in našla zbrane enajstere in tiste, ki so bili z njimi. Pripovedovali so jima: »Gospod je res vstal in se prikazal Simonu.« Tudi onadva sta pripovedovala, kaj se je zgodilo na poti in kako sta ga prepoznala po lomljenju kruha.

Ko so se oni o tem pogovarjali, je sam stopil mednje in jih pozdravil: »Mir vam bodi!« Vznemirili so se in obšel jih je strah. Mislili so, da vidijo duha. Rekel jim je: »Kaj ste preplašeni in zakaj se vam oglašajo dvomi v srcu? Poglejte moje roke in moje noge, da sem res jaz. Potipljite me in pogledajte, kajti duh nima mesa in kosti, kakor vidite, da jih imam jaz.« Ko je to rekel, jim je pokazal roke in noge.

Luka 24,33–40



Rekel jim je: »Tako je pisano: Kristus bo trpel in tretji dan vstal od mrtvih, in v njegovem imenu se bo začelo v Jeruzalemu oznanjati vsem narodom spreobrnjenje, da bodo dosegli odpuščanje grehov. Vi ste priče teh reči.« Peljal jih je ven, tja proti Betániji. Povzdignil je roke in jih blagoslovil. Medtem ko jih je blagoslavljal, se je ločil od njih in se vzdignil v nebesa. Luke 24,46–48.50–51

Bog je namreč svet tako ljubil, da je dal svojega edinorojenega Sina, da bi se nihče, kdor veruje vanj, ne pogubil, ampak bi imel večno življenje. Bog namreč ni poslal svojega Sina na svet, da bi svet sodil, ampak da bi se svet rešil po njem. Kdor veruje vanj, ne bo sojen; kdor pa ne veruje, je že sojen, ker ne veruje v ime edinorojenega Božjega Sina.      Janez 3,16–18

Če rečemo, da smo brez greha, sami sebe varamo in resnica ne živi v nas. Če pa svoje grehe priznavamo, nam jih bo odpustil in nas očistil vse krivičnosti, saj je zanesljiv in pravičen.      1 Janez 1,8–9

Jezus mu odvrne: »Jaz sem pot, resnica in življenje. Nihče ne pride k Očetu razen po meni.«      Janez 14,6

»Pridite k meni vsi, ki ste utrujeni in obteženi, in jaz vas bom poživil. Sprejmite moj jarem nase in učite se od mene, ker sem krotak in iz srca ponižen, in našli boste spokojnost svojim dušam; kajti moj jarem je znosen in moje breme lahko.«      Matej 11,28–30

Jezus je vpričo svojih učencev storil še veliko drugih znamenj, ki niso zapisana v tej knjigi; ta pa so zapisana, da bi vi verovali, da je Jezus Kristus Božji Sin, in da bi po veri imeli življenje v njegovem imenu.      Janez 20,30–31

»Jaz sem Alfa in Omega. Prvi in Zadnji, začetek in konec.«      Razodetje 22,13

**AΩ**



Ali ta molitev izraža željo tvojega srca? Če je temu tako, potem moli naslednjo molitev in Kristus bo stopil v tvoje življenje, kakor je obljubil:

*"Gospod Jezus, spoznal sem, da sem grešnik in te potrebujem v svojem življenju. Hvala ti, da si umrl na križu za moje grehe. Hvala ti, da si odpustil moj greh in mi dal večno življenje. Vabim te, da postaneš moj Odrešenik in Gospod. Ti vodi moje življenje."*

Ime \_\_\_\_\_ Datum \_\_\_\_\_

Ilustrirala: Linda Riddell

Slovenian Scripture verses are from  
**Jubilejni prevod Nove zaveze** (JUB) © 1990,  
2003 Društvo Svetopisemska družba Slovenije  
[www.svetopismo.si](http://www.svetopismo.si)

[www.goodnewscoloringbook.org](http://www.goodnewscoloringbook.org)

SLOVENIAN Jubilee Version

